

stærke Udtryk og ikke at sigte Kolleger her i Tinget for at have stemt af uhæderlige Grunde.

Krabbe: Som jeg siger, der er i denne Lov borttaget alt, hvad der skulde give den Værdi, og de, der nu ville gennemføre den, søge at gentage det Forbryderpræg, hvormed den blev vedtagen sidst. De kunne give det hvilke Ord de ville, men denne Sandhed skal ingen kunne nægte, og den vil staa uomstødelig i hele det danske Folk. Sammenhængende med dette, at man udelader, — og det vil altsaa sige, at man undlader at gennemføre — Adskillelsen mellem Domsmagten og Administrationen, at man gør det af med dette Krav, sammenhængende med dette er Opgivelsen af det andet store Krav, at man skal have Anklageprincippet gennemført saadan, at Dommeren er stillet, som Grundloven kræver det, og som Opfattelsen af Domsgerning forlanger det, nemlig saaledes, at han staaer overfor den anklagede som den upartiske Dommer, der ikke har den Op-gave, som han efter vor Retsplejeordning hidtil har haft, nemlig tillige at være en Inkvisitor. Afskaffelsen af dette Forhold hænger absolut sammen med Ophævelsen af Sammenhængen mellem Administrationen og Domsmagten, og det er lige saa vigtigt som dette, og det er et af de Krav, som man ikke bør udelade, naar man her kaldes til at tage Beslutning igen om Retsplejen.

Det er angaaende disse Punkter, at det Mindretal, hvortil jeg hører, først og fremmest kræver Tingets Stemme til vore Ændringsforslag. Det næste angaar en Regerings Ret til at nedsætte Kommissionsdomstole. Den ærede Ordfører har talt for et mindre vidtgaende Forslag end vort. Den ærede Ordfører erklærer, at den nuværende Tilstand ikke bør opretholdes fuldstændig, men vi mene, at man bør gøre fuldstændig Ende paa dette, at en Regering kan nedsætte dømmende Kommissioner. Det er ikke nogen Indvending derimod, at der af og til kommer Begæring om, at der skal nedsættes Undersøgelseskommissioner. Det er der ikke noget i Vejen for, og det ville vi ogsaa tilstede; men naar en Regering ønsker en Undersøgelseskommission, skal den derom henvende sig til Landsretten. Ad den Vej kan den faa en Undersøgelseskommission nedsat, og den Ret, der saaledes bliver nedsat, skal ikke have Ret til at dømme, Dommen skal afsiges af de faste Dom-

stole, og de Dommere, der skulle kunne bruges til en saadan Undersøgelseskommission, skulle være Landets faste Dommere. Der skal ikke kunne tages en hvilken som helst Person, der blot opfylder de juridiske Krav eller Betingelser for at kunne beskikkes til Dommer. Han skal for at kunne gøres til ekstraordinær Undersøgelsesdommer høre til de faste Domstole. Dette er betryggende for Retstilstanden her i Landet.

Den fjerde vigtige Ændring, vi foreslaa, vedrører Nævningerne. Den ærede sidste Taler er jo en Modstander af Nævninger overhovedet. Vi mene, at Gennemførelsen af Nævninger ikke alene er et Grundlovskrav, men i Virkeligheden er et Krav af Folket, et berettiget Krav af Folket, og at det vil have en meget god Virkning, at Folket selv kaldes til at være Dommere. Jeg glæder mig ved at have hørt de to Eksempler, som det ærede Medlem nævnte, der skulde være afskrækkende; thi de ere det ikke i mindste Maade. Hvad var det, han nævnedes? Det var, at der havde været to Nævningeretter, som havde dømt ufuldkomment, og Resultatet deraf var blevet, at vedkommende Personer ere blevne dømte mildere, end det ærede Medlem mente, at de skulde have været dømte. Sligt kan ske, hvorledes Retsplejen saa er ordnet, enten man har Folkedommere eller udelukkende retskyndige Dommere. Det kan ske under alle Forhold, og det virker ikke afskrækkende at meddele Eksempler paa, at der har været to Tilfælde, hvor Nævningeretterne have været mindre fuldkomne og have dømt mildere, end man mener, de skulle have gjort. Jeg tror ikke, det vil afskrække nogen, mig afskrækker det ikke i fjerneste Maade. Jeg tror, at man vilde være rigtig godt tjent med at faa Grundlovens Krav paa dette Omraade opfyldt, men naar man skal have det opfyldt, kan man ikke indskrænke sig til det, som foreligger i den Albertiske Lov. Man skal sikre sig, at Nævningeretterne ogsaa komme til at dømme i politiske Lovovertrædelsessager, saaledes som Grundloven kræver det. Det er jo ingenlunde tilstrækkeligt, at man siger, at Nævningerne skulle dømme, ifald nogen som i Guy Fawkes Tid satte Dynamit under Rigsdagen. Eller man tage et Roman-tilfælde, at der indgaas en Sammensværgelse om at bemægtige sig Regeringens Tøjler, udstede en ny Forfatning, og deslige store politiske Forbrydelser, som der ikke er Tale om i det virkelige Liv! At